

O SZOKU KULTUROWYM –
JEDNO Z PIERWSZYCH
SPOTKAŃ Z RODZICAMI

KATARZYNA
SOBAŃSKA

SCENARIUSZ LEKCJI

Program nauczania języka angielskiego dla edukacji wczesnoszkolnej

opracowany w ramach projektu

„Tworzenie programów nauczania oraz scenariuszy lekcji i zajęć wchodzących w skład zestawów narzędzi edukacyjnych wspierających proces kształcenia ogólnego w zakresie kompetencji kluczowych uczniów niezbędnych do poruszania się na rynku pracy”

dofinansowanego ze środków Funduszy Europejskich w ramach
Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, 2.10 Wysoka jakość systemu oświaty

WARSZAWA 2019

Redakcja merytoryczna – Elżbieta Witkowska
Recenzja merytoryczna – dr Anna Araucz
Agnieszka Stanuszkiewicz
Jadwiga Iwanowska
Urszula Borowska

Redakcja językowa i korekta – Editio

Projekt graficzny i projekt okładki – Editio

Skład i redakcja techniczna – Editio

Warszawa 2019
Ośrodek Rozwoju Edukacji
Aleje Ujazdowskie 28
00-478 Warszawa
www.ore.edu.pl

Publikacja jest rozpowszechniana na zasadach wolnej licencji Creative Commons –
Użycie niekomercyjne 4.0 Polska (CC-BY-NC).
<https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/deed.pl>

Temat:

O szoku kulturowym – jedno z pierwszych spotkań z rodzicami. **czas trwania:** 60 minut

Klasa:

I lub każda, zależnie od potrzeb

Cele rodzica:

- czuje wsparcie wychowawcy związane ze zmianą kraju zamieszkania,
- poznaje potrzeby innych dzieci w zakresie adaptacji kulturowej,
- wie do kogo zwrócić się o pomoc dla swojego dziecka i dla siebie.

Metody i techniki:

prezentacja tematu, dyskusja, burza mózgów.

Formy pracy:

praca zespołowa, praca samodzielna.

Środki dydaktyczne:

dwa krótkie filmy, karteczki samoprzylepne.

Opis przebiegu spotkania z rodzicami**Faza wstępna:**

Nauczyciel wita się z rodzicami i dziękuje za przybycie. Informuje, że celem spotkania jest uzyskanie od rodziców dodatkowych informacji, jak dzieci radzą sobie w nowej szkole, a część z nich w nowym kraju i ewentualne zebranie informacji na temat różnic, o których nauczyciel nie wie, mających wpływ na zaadaptowanie się w nowym środowisku i na naukę dzieci. Nauczyciel mówi, że rozumie, iż dla niektórych rodziców rozpoczęcie nowego życia w Polsce jest trudne, a co dopiero dla dzieci. Przed rozpoczęciem dalszej rozmowy zaprasza jednak na krótki trzyminutowy film na temat szoku kulturowego: <https://www.youtube.com/watch?v=EkZyvDZFC8Q&t=7s>.

Faza ćwiczeń:

Wprowadzenie tego elementu ma trzy aspekty: pierwszy to pokazanie, że nauczyciel rozumie, iż istnieje problem szoku kulturowego, zdaje sobie z niego sprawę i chciałby pomóc dzieciom w jak najszybszej adaptacji kulturowej, drugi to pokazanie rodzicom, którzy mieszkają w danym mieście „od zawsze” wagi problemu, trzeci to po prostu materiał przygotowujący wszystkich rodziców do rozmowy. Nauczyciel dzieli się swoimi refleksjami o filmie i dopiero po tym prosi rodziców o ich przemyślenia i odczucia z nim związane. Jeśli zapadłaby niezręczna cisza, może poprosić rodziców, którzy dopiero przyjechali do Polski, jakie niedawne wydarzenie miało podobny charakter jak

przygoda głównego bohatera. Jeśli nadal nikt nie ma odwagi zabrać głosu, warto aby nauczyciel przygotował podobne informacje, na przykład: <https://www.youtube.com/watch?v=xOqOqbBs1Ng>. Po tym filmie warto zachęcić już rodziców do rozmowy. Mogą wypowiadać się spontanicznie bądź przez chwilę porozmawiać z najbliższymi sąsiadami.

Po podzieleniu się ogólnymi refleksjami na temat przykładu szoku kulturowego, jaki rodzice przeżyli w Polsce, nauczyciel prosi o zebranie informacji, jakie inne sytuacje lub zjawiska mające miejsce w Polsce mogą niepokoić dzieci. Rozdaje małe samoprzylepne karteczki rodzicom i prosi o zapis w postaci obrazka lub słów. Jeśli są na sali rodzice, którzy znają słabo język polski lub angielski, korzystają z translatora. Kiedy kartki są już przygotowane, nauczyciel odczytuje je i zaczyna na brystolu lub małej tablicy. Tworzy odpowiednie kategorie problemów, a po chwili podsumowuje je. Prosi rodziców o refleksje i pyta, czy mają jakieś pomysły, jak można pomóc dzieciom. Zapewne rodzice zaczną przekazywać sobie porady. Nauczyciel skrzętnie je notuje lub prosi jednego z rodziców o wykonanie tego zadania.

Faza podsumowań:

Nauczyciel dziękuje serdecznie za spotkanie oraz za zebrane informacje. Informuje, że przekaze je zespołowi do spraw pomocy psychologicznej. Nauczyciel może zaproponować założenie grupy wsparcia, na przykład na platformie społecznościowej, gdzie mogliby wymieniać się radami. Z drugiej strony przekazuje dane kontaktowe odpowiednich instytucji, jeśli istnieje potrzeba kontaktu z tymi placówkami.

Komentarz metodyczny

Jeśli nauczyciel języka angielskiego nie jest wychowawcą, warto współpracować właśnie z nim w celu przeprowadzenia zebrania. Podczas spotkania z rodzicem – obcokrajowcem warto sprawdzić lub dowiedzieć się, jak czyta się jego nazwisko. Nauczyciel powinien mieć świadomość, że „imiona i nazwiska z innych kręgów kulturowych to obszar wrażliwy w relacjach interpersonalnych; ich zniekształcanie przeważnie odbierane jest jako lekceważenie czy brak szacunku...” (Bogdanowicz, 2016, s. 174).